මහජන සභාව
மக்கள் பேரவை
PEOPLE'S ASSEMBLY

ජන දුක අවම කරමින් වර්තමාන අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට ප්‍රවේශයක්

மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்பை குறைத்து, நெருக்கடியை தீர்க்கும் அணுகுமுறை

An approach to resolving the crisis with minimal suffering to people

මහජන සභාව
மக்கள் பேரவை
PEOPLE'S ASSEMBLY

ජන දුක අවම කරමින් වර්තමාන අර්බුදයෙන්
ගොඩ ඒමට ප්‍රවේශයක්

மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்பை குறைத்து,
நெருக்கடியை தீர்க்கும் அணுகுமுறை

An approach to resolving the crisis with minimal suffering to people

On behalf of the organizing committee:

Ven. Dr. Omalpe Sobhita Nayaka Thera
Siva Darshaka Sharma Kurukkal
Bishop J. D. Anthony Jayakody
Sheikh M Arkam Nooramith
Prof. Rohan Samarajiva
Dr. Ajith Amarasinghe
Udeni Dissanayake
Ravi Kumudesh
Thamara Dayani Hettimullage

ජන දුක අවම කරමින් වර්තමාන අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට ප්‍රවේශයක්

අද අප රට පෙර නොවී විරූ අර්බුදයක ගිලෙමින් පවතියි. බඩු මිල දරා ගත නොහැකි ලෙස ඉහල යමින් පවතී. රාජ්‍ය දත්ත (CCPI දර්ශකය) අනුව කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ 2022 අප්‍රේල් මාසයේ ආහාර මිල උද්ධමනය 46.6% දක්වා වැඩිවී තිබේ. වැඩි මිලට හෝ ලබාගත් ආහාර ද්‍රව්‍ය පිස ගැනීමට ගෑස් හොයාගැනීම දුෂ්කරය, දෙගුණයකට වඩා මිලය. දිනපතා කෙරෙන විදුලි කප්පාදු නිසා ජන ජීවිතය අවුල් වී ඇත. විදුලිය පදනම් කරගත් සුළු සහ මහා ව්‍යාපාර අමාරුවේ වැටී ඇත. ෂෙඩ් ළඟ පෝලිම් රට පුරා දකින්නට ඇත. බෙහෙත් හිඟය ක්‍රමයෙන් උත්සන්න වෙමින් පවතී. පෝලිම්වල මිනිසුන් මියැදෙති. අසාධාරණයනට විරුද්ධව හඬ නගන මිනිස්සු පොලිස් ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරුවෙති. මේ පිළිබඳව ත්‍රෛනිකායික මහනායකවරුන් 2022 අප්‍රේල් මස 20 දාතම සහිත සංදේශය මගින් තම දැඩි කනස්සල්ල ප්‍රකාශ කර ඇත.

සිදු කරන සියලු දේ වරද්දා ගෙන ආණ්ඩුව විසින් ප්‍රශ්න තවත් උග්‍ර කරන ලදි. එයට උදාහරණ එමටය. සියයට සියයක් කාබනික කෘෂිකර්මයේ යෙදෙන ලෝකයේ පළමු රට බවට පත් වීමේ කතාවක් කියා පොහොර ආනයනය තහනම් කළද, අවසානයේ රටට සිදු වුයේ භාවිතා කළ නොහැකි ආනයනික පොහොර සඳහා ඩොලර් මිලියන 6.7 ක් ගෙවන්නටය; අති විශාල මුදලක් ආනයික ආහාර සඳහා ගෙවීමටය; දශක ගණනාවක් තිස්සේ අමාරුවෙන් ගොඩ නගා ගත් ස්වයංපෝෂිතබව නැති කර ගන්නටය. කෘතිම විනිමය අනුපාතිකයක් පවත්වා ගැනීමට කල උත්සාහය හේතුවෙන් විදේශයන්හී වැඩ කරන ශ්‍රමිකයන්ගෙන් ලැබෙන සම්ප්‍රේශණයන්ද අඩු කරගෙන ඇත.

ආර්ථිකයෙන් පටන් ගත් අර්බුදය මුළුමහත් දේශපාලන ව්‍යුහය සහ සමාජය වෙලා ගෙන ඇත. ආර්ථික දුෂ්කරතා හේතුවෙන් ඇරඹුනු විරෝධතා තරුණ පරම්පරාවේ බලාපොරොත්තු විනාශ කර දැමීමේ

වගකීම දක්වා පුළුල් වී ඇත. සක්‍රිය පුරවැසියන් නිර්මාණය වී ඇත. ගාලු මුවදොර ප්‍රමුඛව අලුත් පන්නයේ විමධ්‍යගත අරගල භූමි නිර්මාණය වී ඇත. ජනාධිපතිවරයා යම් වැරදි පිළිගත්තද, ඒවායේ වගකීම භාරගැනීමට කටයුතු කරන බවක් නොපෙනේ. තමන්ගේ තනි අභිමතය මත පත් කර ගන්නා ලද නිලධාරීන් හානිය සිදුවුණු පසු ඉවත්කිරීම ප්‍රමාණවත් නොවේ. අරගල කරුවන් ඉල්ලා සිටින ආකාරයට එමෙන්ම සදාචාරාත්මකව ජනාධිපතිවරයා කල යුත්තේ ඉල්ලා අස් වීමය. එම වැරදි තීරණ අනුමත කල අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයද වගකීම භාර ගත යුතුය.

ජනාධිපති තුමා සහ රාජපක්ෂවරුන් දේශපාලන කරලියෙන් ඉවත්වීම සක්‍රිය පුරවැසියන්ගේ ප්‍රධාන ඉල්ලීම් බවට පත්වී ඇත. ජනමත සමීක්ෂණ මගින්ද මෙය සනාථ කෙරේ. රට මෙම අගාධයට ඇද දැමූ දේශපාලන ක්‍රමයට විකල්පයන් ජනතාව ඉල්ලා සිටී. නමුත්, රට සුවපත් කිරීමේ කාර්යයට නායකත්වය දීමට සහ රාජපක්ෂවරුන් ගෙන් තොර ආණ්ඩුවක් සාදා ගැනීමට පාර්ලිමේන්තුව අසමත් වී ඇත. මෙතුලින් සාමකාමී සහ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල ක්‍රමවේදයන් ගැන ජනතා විශ්වාසය පලුදු වීමේ අවදානමක් මතු විය හැක.

ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාදාමය ප්‍රමාදවී පටන් ගත් නිසා, ඉදිරි මාස කිහිපය තුල අත්‍යවශ්‍ය සැපයුම් පවත්වා ගැනීම සඳහා අන්තර්කාලීන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන (bridge financing) ඉක්මනින් සකසා නොගත හොත් ජන ජීවිත අදටත් වඩා දුෂ්කර වනු ඇත. මෙයද ප්‍රචණ්ඩත්වයට තුඩු දිය හැක තත්ත්වයන් නිර්මාණය කිරීමේ අවදානම ඇති කරයි. අප්‍රේල් 20දා යවන ලද ත්‍රෛනිකායික මහනායක සංදේශයේ සඳහන් කල ලෙස මණ්ඩලයේ පුද්ගලයින් මාරු කිරීමෙන් එය කල නොහැකි බව දැන් ඔප්පු වී හමාරය.

ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමය 2022 අප්‍රේල් 23දා නිකුත් කල යෝජනා මාලාව සහ ත්‍රෛනිකායික සංදේශයන්ගේ හරය අතර සැහෙන ප්‍රමාණයක සම්පාත වීමක් (විශේෂයෙන් අන්තර්කාලීන පාලනයක් ගැන සහ 20 වන

සංශෝධනය ගැන දක්වන ලද අදහස් සම්බන්ධයෙන්) දක්නට ලැබේ. නීතිඥ සංගමය කියන පරිදි අද අවශ්‍යව ඇත්තේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ඇතුළු අවම පොදු වැඩ පිළිවෙලක් මත පදනම්වූ අන්තර් කාලීන ආණ්ඩුවකි. මෙය අපට අන්තර්කාලීන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන ඇතුළු සහන දිය හැකි ජාත්‍යන්තර පාර්ශවයන්ගේද අපේක්ෂාව විය හැකැයි උපකල්පනය කල හැක. ජනතාවගේ විශ්වාසය දිනා ගත හැකි, එමෙන්ම අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට ගතයුතු පියවර ගැන හොඳින් සන්නිවේදනය කල හැකි නායකත්වයක් නොමැතිව මෙය සාර්ථක කර ගත නොහැක. රට තුල මෙන්ම ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගැනීමක් ඇති ජනාධිපති වරයෙකු සහ අගමැතිවරයෙකු නොමැතිව ජන දුක අවම කර අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒමට මගක් නැත.

20වන සංශෝධනය මගින් විධායකය සර්ව බලධාරී කර ව්‍යවස්ථාදායකය බල රහිත කර තිබූ නිසා, එය නිශේධ කිරීමට 21වන සංශෝධනයක් කඩිනමින් අනුමත කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය අප්‍රේල් 20 නිකුත් කරන ලද ත්‍රෛනිකායික සන්දේශයේද අවධාරණය කර තිබුණි. එම බල සංකේන්ද්‍රණය සියලු පක්ෂවල නියෝජනය සහිත අන්තර්කාලීන පාලනයකට අවහිරයක් බවද පෙනේ. එසඳහා පසු ගියදා කැබිනට් පත්‍රිකාවක්ද ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ නමුත් මොනයම් හෝ හේතුවක් නිසා එම ක්‍රියාදාමය කඩාකප්පල් කරනු ලැබීය. කම්ටු පිහිටුවා කල් මැරීම විසඳුමක් නොවන නිසා, දැන් කල යුතු වන්නේ නීතිඥ සංගමය මගින් නිර්දේශ කර ඇති ආකාරයට දහතුන් වැදෑරුම් වැඩ පිළිවෙලක් ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. ප්‍රමාදය සහ කල් මැරීම ජන දුක උත්සන්න කිරීමට හේතු වන නිසා මෙම සියලු පියවරයන් නිශ්චිත කාල ඉලක්කවලට යටත්ව සම්පූර්ණ කල යුතුය.

වඩා සවිස්තරව නීතිඥ සංගමය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනා සංක්ෂිප්ත ලෙස වෙනස් කිරීමකින් තොරව පහත ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. එම යෝජනාවනට කල යුතු යයි අදහස් කෙරෙන සුළු සංශෝධනයන් සහ වැඩිදියුණු කිරීම් යෝජනාවලියට පහත ඡේදයන්හි සඳහන් කර ඇත.

1. සිදු කරනු ලබන සියලු දෑ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව කල යුතුය.

2. අප්‍රමාදව 20වන සංශෝධනය අහෝසි කරන 21වන සංශෝධනය ඉදිරිපත් කල යුතුය. මෙහිදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සහ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩු නොකිරීමට වග බලා ගත යුතුය.

3. මහ බැංකු අධිපති සහ මුල්‍ය මණ්ඩල සාමාජිකයන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව මගින් පත්කිරීම, අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන් පත්කිරීම අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ උපදෙස් අනුව කිරීම ආදී එකතු කිරීම් කිහිපයක්ද 21වන සංශෝධනයට යෝජනා කෙරේ.

4. 21වන සංශෝධනය බලාත්මක කල වහාම සියලු ලේකම්වරුන් සහ අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව හැර අන් සියලු ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවන්ගේ සාමාජිකයන් අලුතින් පත් කල යුතුය.

5. ජනාධිපතිවරයාට කිසිදු අමාත්‍යාංශයක් භාර නොදිය යුතුය.

6. හැකි ඉක්මනින්, උපරිම වශයෙන් මාස 15ක් ඇතුලත, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කර, පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන අග්‍රාමාත්‍යවරයෙකු ප්‍රමුඛ කැබිනට් මණ්ඩලයක් කේන්ද්‍ර කරගත් ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කළ යුතුය.

7. අමාත්‍යවරුන් 15 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත අන්තර්කාලීන ජාතික සමගි ආණ්ඩුවක් වහා පිහිට විය යුතුය. පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂ අතර ආර්ථිකය සහ අත්‍යවශ්‍ය ප්‍රතිසංස්කරණ ගැන මැදුම් සම්මුතියක් ගොඩ නැගිය හැකි මන්ත්‍රීවරයෙකු අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස පත් කර ගත යුතුය. එවන් පුද්ගලයෙකු පාර්ලිමේන්තුව තුල නොමැති නම් ජාතික ලැයිස්තුව මගින් පත්කරන ලද මන්ත්‍රීවරයෙකුගේ ඉල්ලා අස්වීම හරහා පරිබාහිර අයෙකු පත් කර ගත යුතුය.

8. අදාළ නිර්දේශපාලනික වෘත්තීයවේදී, වාණිජ සහ සිවිල් සංවිධානයන්ගේ අදහස් සැලකිල්ලට ගනිමින් අන්තර් කාලීන ආණ්ඩුව ඒ ඒ අමාත්‍යාංශවල විෂයයන්ට අනුරූප වන සුදුසුකම් ඇති 15 දෙනෙකු ගෙන් සමන්විත ස්වාධීන උපදේශක මණ්ඩලයක් පත් කර ගත යුතුය. සියලු තීන්දු තීරණ පාරදෘශ්‍යව ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් ගත යුතුය.

9. දේශපාලන පලිගැනීම් සම්බන්ධව පත් කල විශේෂ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාව (2021 ජනවාරි 29 දිනැති ගැසට් අංක 2212/53) අහෝසි කර, ඊට අදාළ 2020 ජනවාරි 9 දිනැති අංක 2157/44 දරණ ගැසට් ලේඛනය මගින් පත්කළ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව මත පදනම්ව ක්‍රියා කිරීමෙන් වැළකිය යුතුය.

10. අසරණතම ජන කොටස් කෙරේ විශේෂ අවධානයක් යොමු කරමින් රට ගොඩ ගැනීමේ අවම පොදු වැඩ පිළිවෙලක් ඉහත සඳහන් උපදේශක මණ්ඩලය සහ කැබිනට් මණ්ඩලය ආරම්භයේදීම අනුමත කර ගෙන ක්‍රියාත්මක කල යුතුය. එහි ඇතුලත් කල යුතු උපාංග 12ක් උදාහරණ වශයෙන් සඳහන් කර ඇත. මෙහි ප්‍රමුඛතම වන්නේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කරගැනීමට කරන කටයුතු විධිමත්ව කරගෙන යෑම සහ අන්තර්කාලීන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන සපයා ගැනීම තුලින් අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ සහ සේවා පවත්වාගෙන යෑමයි. දූෂණයට සහ රාජ්‍ය දේපල අවභාවිතයට එරෙහි නෛතික ක්‍රමවේදයන්ද මෙහි අඩංගු වේ. උපදේශන සහ ආංශික අධීක්ෂණ කමිටු ඇතුළු ක්‍රමවේදයන් තුලින් පවතින නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී භාවිතයන්ගේ අඩුපාඩුවලට පිළියම් යෝජනා කෙරේ. වත්කම් ප්‍රකාශන ප්‍රසිද්ධ කිරීමට අවශ්‍ය නෛතික වෙනස්කම්ද ඇතුලත් වේ. සුදුස්සන්ට ඉඩ සැලසෙන අයුරින් ජනතාවගේ නියෝජිතයන් පත් කර ගැනීමේ මැතිවරණ ක්‍රමවේදයන් සකස් කර ගැනීමේ වැදගත්කමද අවධාරණය කර ඇත.

11. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම අවම පොදු වැඩ පිළිවෙලෙහි අනිවාර්ය අංගයක් විය යුතුය.

12. අවම පොදු වැඩ පිළිවෙල මත පදනම්ව අලුත් අයවැයක් සකස් කල යුතුය.

13. ජාතික සමගි ආණ්ඩුවේ ආයු කාලය මාස 18කට සීමාවේ. මාස 18ට පසුව පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරිනු ලබන අතර, මැතිවරණය පවත්වන තෙක් සති 6ක් භාරකාර ආණ්ඩුවක් ලෙස ක්‍රියා කල හැක.

රටේත්, දේශපාලන පක්ෂවල හා තරුණ කණ්ඩායම් වල බහුතර මතයත්, සමීක්ෂණ වලින් ලැබෙන තොරතුරුත් හේතුවෙන් විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි නොකර සිටිය හැකි තත්ත්වයක් දැන් උද්ගත වී ඇත. මේ කරුණු අපගේ අවධානයට ලක්විය යුතුය. විශේෂයෙන් රටේ ඒකීය බවට සහ මධ්‍යම සහ පළාත් ආණ්ඩු අතර සමතුලිතතාවයට වන බලපෑම් සහ මැතිවරණ ක්‍රමයේ අන්තර් සම්බන්ධතාවයද පූර්ණ වශයෙන් සලකා බලා එම ඉල්ලීමට ප්‍රතිචාර දැක්විය යුතුය. කාලයක් තිස්සේ සාකච්ඡාවට භාජනය වී තිබෙන දේශපාලන පක්ෂවල සහ මහජන නියෝජිතයින්ගේ හැසිරීම නියාමනය කරන ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් හඳුන්වා දීමට අවධානය යොමු කල යුතුයි. දේශපාලන පක්ෂ සහ අපේක්ෂකයන් මගින් සිදුකෙරෙන මැතිවරණ වියදම් සීමාකිරීමට, එම වියදම්වලට අදාළ ගිණුම් නිශ්චිත කාලයක් ඇතුලත ඉදිරිපත්කිරීමේ විධිවිධාන සකස් කිරීමට, සහ එම උපමානයන් උල්ලංඝනය කරන අයවලුන්ට ආසන අහිමි කිරීම දක්වා වන දණ්ඩනයන් නියම කිරීමට නෛතික ප්‍රතිපාදන අනුමත කල යුතුය. නුසුදුසු අපේක්ෂකයන් පිළිබඳව ක්‍රියාකිරීමට එමෙන්ම මැතිවරණ කටයුතු සඳහා රාජ්‍ය දේපල අවභාවිතා කිරීම වැළැක්වීමට අවශ්‍ය නෛතික ප්‍රතිපාදන වලින් ස්වාධීන මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව සන්නද්ධ කල යුතුය.

ජාතික උපදේශක මණ්ඩලය පත් කර ගැනීමේ ක්‍රමවේදය යම් සර්ෂනයන්ට සහ ප්‍රමාදයන්ට තුඩු දිය හැකි නිසා අවම පොදු වැඩ පිළිවෙලෙහි මූලිකාංග වලට එකඟවන උපදේශකයන් ඒ ඒ අමාත්‍යවරුන්ගේ නිර්දේශ මත අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් පළමු දෙසතිය තුල පත් කල යුතුය. මූලික ප්‍රශ්න ආර්ථික ප්‍රශ්න නිසා, වඩා පුළුල් ආර්ථික විසඳුම් මාලාවක් අවම පොදු වැඩ පිළිවෙලට එක් කර එය වඩා ශක්තිමත් කල යුතුය. එමෙන්ම එහි මූලිකාංග කලින් කෙටුම්පත් කර අග්‍රාමාත්‍ය වරයා ගේ අනුමැතිය ලබා ගත් පසු එම ලියවිල්ල මත පදනම්ව අමාත්‍ය වරුන් සහ උපදේශක වරුන් පත් කල යුතුය. එම මූලිකාංග විස්තීරණය කිරීම උපදේශක මණ්ඩලයේ කාර්යය විය යුතුය.

ජනාධිපතිවරයා සහ හිටපු අග්‍රාමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛව පැවති කැබිනට් මණ්ඩලය මගින් රටට කරන ලද හානිය පිලිබඳ වගකීම භාර ගනිමින් සහ අරගලභූමියේ ඉල්ලීමට අවනත වෙමින් ඉල්ලා අස්වීම ඒ අයගේ සදාචාරාත්මක වගකීම වේ. විශේෂයෙන් සාමකාමී අරගලභූමියට පහරදීම තුලින් රටපුරා ඇරඹුණු ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධ වගකීම හිටපු අග්‍රාමාත්‍යවරයාට පැවරිය හැකි වුවද, එම සිද්ධීන් වලක්වා ගැනීමට පියවර නොගැනීම සහ එම අපරාධ රැල්ල පාලනය කර ගැනීමට අසමත් වීම සම්බන්ධ වගකීම් වලින් නිදහස් වීමට ජනාධිපතිවරයා සහ ආණ්ඩුවට නොහැක. ඔහු එසේ ස්වේච්ඡාවෙන් ඉවත්වන්නේ නැතිනම් ඉහත විස්තර කර ඇති ආකාරයට ආර්ථිකය සහ සමාජය සුවපත් කිරීමට පියවර ගත යුතුය. විවිධ පාර්ශවයන් විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනා සහ නිර්දේශ අතුරින්, ප්‍රමාදයකින් තොරව ක්‍රියාත්මක කල හැකි ආකාරයේ යෝජනා මාලාවක් ලෙස නීතිඥ සංගමයේ යෝජනාවලිය හඳුනාගත හැක. ඉහත දක්වා ඇති සුළු දියුණු කිරීම් කිහිපයක් සහිතව එම යෝජනාවලිය අප්‍රමාදව ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස නිර්දේශ කරනු ලැබේ.

නොවී විරූ අර්බුදයකට මැදිවී සිටින අප ජනතාවගේ එදිනෙදා ප්‍රශ්නවලට ක්ෂණික විසඳුම් අවශ්‍ය බැවින් ඒවා ලබාදිය හැකි ස්ථාවර, සර්ව-පාක්ෂික ආණ්ඩුවක් පිහිටුවාගැනීමේ ක්‍රියාදාමයට වැඩි අවධානයක් යොමු කලද, මෙම විනාශයට හේතු සාධකවූ දේශපාලන ව්‍යුහයේ අඩුපාඩු හඳුනා ගෙන ඒවාට විසඳුම් ඉදිරිපත් නොකළහොත් මෙවන් අර්බුද නැවත ඇති වීම වලක්වා ගන්නට හැකිවන්නේ නැත. ඉහත පෙන්වූ අයුරින් නීතිඥ සංගමයේ ලියවිල්ලද සාම්ප්‍රදායික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යාන්ත්‍රණයන්ගෙන් ඔබ්බට යන මැතිවරණ අතර කාලයේ සක්‍රිය පුරවැසියන්ගේ සහභාගිත්වය ලබාගන්නා ක්‍රමවේද ගැන අදහස් ඉදිරිපත් කරයි. මෙම අදහස් ගාලු මුවදොර අරගල භූමියේ අට වැදෑරුම් යෝජනාවලිය ඇතුළු විවිධ ප්‍රභවයන්ගෙන් මෙම අදහස් මතු වීමෙන් ගම්‍ය වන්නේ පුළුල් මහජන සහභාගීත්වයක් සහිත නව්‍යකරණය කරන ලද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක කාලීන වැදගත්කමයි. මෙම අර්බුදයේ කළු වලා තුලින් අප දකින රිදී රේඛාව වන්නේ සක්‍රිය පුරවැසියා කේන්ද්‍රකරගත් අලුත් ආණ්ඩුකරනයක් අපේ රටේ යතාර්ථයනට අනුකූලව සකසා ගැනීමේ අවස්ථාවක් මතු වීමයි. මෙම මහජන සභාවේ ප්‍රධානතම අරමුණක් වන්නේ එවන් පුළුල් මහජන සහභාගිත්වයකට පදනම දැමීමයි.

மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்பை குறைத்து, நெருக்கடியை தீர்க்கும் அணுகுமுறை

இலங்கை மக்கள் முன்னொருபோதும் சந்தித்திராத நெருக்கடியை சந்தித்துள்ளனர். அத்தியவசிய பொருட்களின் விலை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் 46.6 சதவீத உணவு பணவீக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. அதிக விலைகொடுத்து சிரமத்திற்கு மத்தியில் கொள்வனவு செய்த உணவுப்பொருட்களை சமைப்பதற்கு, அண்மையில் இருமடங்காக அதிகரிக்கப்பட்ட சமையல் எரிவாயுவை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகின்றனர். தொடர்ச்சியான மின்வெட்டு, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை முடக்கியுள்ளது. மின்சாரத்தை நம்பி இயங்கும் சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் பரந்தளவிலான தொழில் நிறுவனங்கள் இயங்க முடியாமல் சிக்கலுக்கு முகங்கொடுத்தன. எரிபொருள் நிரப்பு நிலையங்களுக்கு அருகில் வாகனங்கள் நீண்ட வரிசையில் காத்திருப்பது வழமையான நிகழ்வாகிவிட்டது. மருந்து தட்டுப்பாடு தலைவிரித்தாடுகின்றது. வரிசையில் காத்திருக்கும் மக்கள் விழுந்து இறக்கின்றனர். அநீதிக்கு எதிராக போராடுவோர், பொலிஸாரின் வன்முறைக்கு உள்ளாகின்றனர். 2022ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20ஆம் திகதி ஜனாதிபதிக்கு கடிதம் எழுதிய பௌத்த சங்கத்தின் மூன்று மகா பீடங்களின் தலைமை பீடாதிபதிகளும், நாட்டின் நிலைமை குறித்து தமது கரிசனையை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

அரசாங்கம் எல்லா விடயங்களையும் குழப்பி, நெருக்கடியை மோசமாக்கியுள்ளது என்பதை பல உதாரணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. விவசாயத்தை 100% இயற்கை விவசாயமாக மாற்றிய உலகின் முதல் நாடு என்று கூறி, இரசாயன உரப் பயன்பாட்டை அரசாங்கம் தடை செய்தது. ஆனால், நாட்டில் பயன்படுத்துவதற்கு பொருத்தமற்ற சேதன உரத்தை இறக்குமதி செய்ய 6.7 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை அரசாங்கம் செலவிட்டது. இதற்கிடையில், உணவு இறக்குமதிக்கான விலை கடுமையாக அதிகரித்த அதே சந்தர்ப்பத்தில், தன்னிறைவைக் கட்டியெழுப்ப பல தசாப்தங்களாக மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியில்

முடிவடைந்தது. வெளிநாடுகளில் பணியாற்றும் இலங்கையர்கள் பணம் அனுப்பும்போது செலுத்தும் தொகைக்கு, செயற்கையான மாற்று விகிதம் பேணப்பட்டது.

பொருளாதாரத்தில் தொடங்கிய நெருக்கடி இப்போது முழு சமூக-அரசியல் கட்டமைப்பிலும் வியாபித்துள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடியால் தூண்டப்பட்ட இந்த போராட்டங்கள், இப்போது இளைய சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தை அழிக்கும் நிலைக்குச் சென்றுள்ளது. காலி முகத்திடலிலிருந்து புதிய போராட்ட அலையொன்று நாடெங்கும் பரவியுள்ளது. தவறுகளை ஜனாதிபதி ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதற்கான பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதாக தெரியவில்லை. தாம் விரும்பியவாறு நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளை, அவர்கள் நிர்வாகத்தில் உரிய முறையில் செயற்படாத காரணத்தால் பதவி விலக்கியமை மாத்திரம் போதுமான நடவடிக்கையாக அமையாது. நியாயமாக, போராட்டங்களில் ஈடுபடுவோரின் கோரிக்கைக்கு செவிசாய்த்து, ஜனாதிபதி தமது இராஜினாமாவை கையளிக்க வேண்டும். தவறான தீர்மானங்களை அங்கீகரித்த அமைச்சரவை, அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசியலில் இருந்து ஜனாதிபதியும் ராஜபக்ஷ குடும்பத்தினரும் வெளியேறிச் செல்ல வேண்டும் என்பதே மக்களின் கோரிக்கையாக உள்ளது. கருத்துக் கணிப்புகளும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நாட்டை பேரழிவிற்கு இட்டுச்சென்ற இந்த அரசியல் கட்டமைப்பிற்கான மாற்று வழியை மக்கள் தேடுகின்றனர். எனினும், இந்த நாட்டை மீட்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க, ராஜபக்ஷாக்கள் இல்லாத அரசாங்கத்தை அமைக்க பாராளுமன்றம் தவறியுள்ளது. அமைதியான மற்றும் அரசியலமைப்பு ரீதியான தீர்வுகள் மீதான பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை இல்லாமலாக்கும் அபாயத்திற்கு இந்த நிலைமை வழிவகுத்துள்ளது.

கடனை மறுசீரமைப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில், நிதிப்பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கான திட்டங்கள் மிக விரைவாக செயற்படுத்தப்படாவிட்டால், எதிர்வரும் மாதங்களில் தினசரி வாழ்க்கை

மேலும் மோசமடையக்கூடும். இது வன்முறை ஏற்படும் அபாயத்திற்கு மேலும் வழிவகுக்கும். பௌத்த சங்கத்தின் மூன்று மகா பீடங்களின் தலைமை பீடாதிபதிகளும் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, அமைச்சரவையில் வெறுமனே அமைச்சர்களை மாத்திரம் மாற்றுவது பயனளிக்காது என்பது நிரூபணமாகியுள்ளது.

இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கம் 2022ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 23ஆம் திகதி வெளியிட்ட முன்மொழிவுகளும், பௌத்த பீடாதிபதிகளின் அறிக்கையின் சாராம்சமும், குறிப்பாக இடைக்கால அரசாங்கம் மற்றும் 20ஆவது திருத்தம் தொடர்பான ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் பல வழிகளில் ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்துகின்றது. பொதுவான குறைந்தபட்ச திட்டத்தின் (Common Minimum Program - CMP) அடிப்படையில் ஒரு இடைக்கால அரசாங்கத்தை இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கம் பரிந்துரைக்கின்றது. எமக்கு நிதி மற்றும் ஏனைய நிவாரணங்களை வழங்கக்கூடிய சர்வதேச சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பாக இதனை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். மக்களின் நம்பிக்கையை மீண்டும் பெறக்கூடிய மற்றும் தேவையான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக மக்களுக்கு சிறப்பாக எடுத்துக்கூறக்கூடிய தலைமையின்றி, இந்த இலக்கை வெற்றிகரமாக அடைய முடியாது. மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு மதிக்கப்படும் ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் இன்றி, நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கும் மக்களின் துன்பங்களைக் குறைப்பதற்கும் எந்த வழியும் கிடையாது.

அரசியலமைப்பின் இருபதாவது திருத்தமானது, நிறைவேற்று அதிகாரத்தை அதியுச்ச ஆதிக்க நிலைக்கு கொண்டுவந்து, சட்டமன்றத்தை அதிகாரமற்றதாக்கியது. இதனை விரைவாக மாற்றியமைக்கும் அரசியலமைப்பின் 21ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டியதன் அவசியத்தை, ஏப்ரல் 20ஆம் திகதி பௌத்த சங்கத்தின் மூன்று மகா பீடங்களின் தலைமை பீடாதிபதிகளும் வெளியிட்ட அறிக்கை உணர்த்துகின்றது. நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஒரு இடத்தில் குவித்து வைத்திருப்பதானது, அனைத்து கட்சிகளையும் உள்ளடக்கிய இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைக்க தடையாக காணப்படுகின்றது. இதற்கான

அமைச்சரவைப் பத்திரம் அண்மையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதும், அது புறக்கணிக்கப்பட்டது. அதற்கான காரணம் வெளியாகவில்லை. இச்செயன்முறையை துரிதப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் 13 முன்மொழிவுகள் காணப்படுகின்றன. தாமதித்து எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள், மக்களின் துயரங்களை மேலும் அதிகமாக்கும். ஆகவே, இந்நடவடிக்கைகள் யாவும் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவை கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம்.

இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கம் முன்வைத்த 13 முன்மொழிவுகளின் சாரம்சம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் முன்மொழிவுகளில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சில மாற்றங்களையும் திருத்தங்களையும் அவற்றுடன் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

1. அனைத்து செயற்பாடுகளும் அரசியல் யாப்புக்கு அமைய முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

2. 20ஆவது திருத்தச் சட்டம் உடனடியாக நீக்கப்பட்டு, 21ஆம் திருத்தச் சட்டம் மீளக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போது, உயர் நீதிமன்ற மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை தற்போது இருப்பதைப் போன்றே பேணப்பட வேண்டும்.

3. மத்திய வங்கியின் ஆளுநர், நாணய சபை என்பவற்றை அரசியலமைப்பு பேரவையின் அனுமதியுடனேயே நியமிக்க வேண்டும். அமைச்சுகளுக்கான செயலாளர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டும் போன்ற விடயங்கள் 21ஆம் திருத்தச் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

4. அரசியலமைப்பின் 21ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் அமுலாக்கலுடன், அனைத்து அமைச்சுகளின் செயலாளர்களும் நியமிக்கப்படுவதுடன், நீதிச் சேவைகள் ஆணைக்குழு தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களும் புதிதாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

5. ஜனாதிபதிக்கு எந்தவொரு அமைச்சுப் பொறுப்பும் வழங்கப்படக்கூடாது.

6. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை விரைவாக நீக்க வேண்டும். இது 15 மாதத்திற்குள் நடைபெற வேண்டும். நிறைவேற்று அதிகார முறைமை நீக்கப்பட்டு, பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சரவை நியமிக்கப்படுவதுடன், இவர்கள் பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்புக் கூறுபவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

7. அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்கள் 15 பேரைக் கொண்ட இடைக்கால தேசிய ஒற்றுமை அரசாங்கத்தை உடனடியாக நிறுவ வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இடையில் ஒருமித்த கருத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக பிரதமர் இருக்க வேண்டும். பாராளுமன்றில் அவ்வாறான யாரும் இல்லையாயின், தேசியப்பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் இராஜிநாமா செய்வதன் மூலம் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை பயன்படுத்தி, தேசிய பட்டியல் ஊடாக ஒருவரைக் கொண்டுவந்து அவரை பிரதமராக நியமிக்கலாம்.

8. இடைக்கால அரசாங்கத்திற்கு அனைத்து தொழில், வர்த்தக, சிவில், சமூக அமைப்புகளுடன் கலந்தாலோசித்து 15 பேர் கொண்ட ஒரு சுயாதீன ஆலோசனை சபை ஒன்று நியமிக்கப்பட வேண்டும். 15 அமைச்சுகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் நிபுணத்துவம் கொண்டவர்களை உள்ளடக்கியதாக இச்சபை அமைய வேண்டும். அனைத்து முக்கிய கொள்கை ரீதியான முடிவுகளும் வெளிப்படையான முறையில் இந்த ஆலோசனைக் குழுவுடன் கலந்தாலோசித்து எடுக்கப்பட வேண்டும்.

9. விசேட ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுவை (29 ஜனவரி 2021 இன் வர்த்தமானி இல. 2212/53) இரத்துச் செய்தல் மற்றும் ஜனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை (2020 ஜனவரி 9 ஆம் திகதி வர்த்தமானி இலக்கம் 2157/44) நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

10. இலங்கையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை கவனத்திற்கொள்வதைக் கொண்டு, நாட்டை இந்த நெருக்கடியிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்கான பொதுவான குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டம் (Common Minimum Program - CMP) ஒன்றை தேசிய ஐக்கிய அமைச்சரவை தயாரிக்கும்.

பொதுவான குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டமானது (Common Minimum Program - CMP) பின்வரும் விடயங்களில் பிரதானமாக கவனஞ்செலுத்தும். கடன் மீள் கட்டமைப்பு, சர்வதேச நாணய நிதியத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல் மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியத் திட்டத்தில் நிலுவையிலுள்ள இருதரப்பு பங்காளிகளிடம் இருந்து நிதியைப் பெறுதல், அத்தியவசியப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பற்றாக்குறைக்கான உடனடி தீர்வு, குற்றச் செயல்களுக்கான சட்டத்தை இயற்றுதல், அரச சொத்துக்களை மீட்டெடுத்தல், பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக நடைமுறையின் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய பாராளுமன்ற ஆலோசனை மற்றும் மேற்பார்வைக் குழுக்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவது உள்ளிட்ட தீர்வுகள், அரசியல் கட்சிகளுக்கான நெறிமுறை மற்றும் பிரச்சார நிதி, சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் சட்டத்தில் தேவையான திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல் மற்றும் தேர்தலை விரைவாக நடத்துவதற்கான அனைத்து சீர்திருத்தங்களையும் நிறைவுசெய்தல் போன்றன பிரதானமாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

11. தயாரிக்கப்படுகின்ற பொதுவான குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டம் (Common Minimum Program - CMP), நிறைவேற்று அதிகார முறைமையை ரத்து செய்தலையும் உள்ளடக்கி இருக்க வேண்டும்.

12. இந்த பொதுவான குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தின் (Common Minimum Program - CMP) அடிப்படையில் இடைக்கால அரசாங்கம், வரவு செலவுத்திட்டம் ஒன்றை முன்வைக்க வேண்டும்.

13. அமைக்கப்படுகின்ற தேசிய அரசாங்கத்தின் பதவிக்காலம் 18 மாதங்கள் மட்டுமே. அதன் பின்னர் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்படும். பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்படும் வரை ஆறு வாரங்களுக்கு காபந்து அரசாங்கம் செயல்படும்.

மக்கள், அரசியல் கட்சிகள், இளைஞர்களில் பெரும்பான்மையானோர் கோருவதால் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழிப்பதை இனியும் ஒத்திவைக்க முடியாது. ஒற்றையாட்சி அரசை பாதுகாப்பதில் ஏற்படும் பாதிப்புகள், மத்திய மற்றும் மாகாணங்களுக்கு இடையிலான அதிகார சமநிலை மற்றும் தேர்தல் முறையுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் ஆகியவற்றை கருத்தில் கொண்டு இந்த கோரிக்கைகளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டியது அவசியம். அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக நீண்டகாலமாக விவாதிக்கப்பட்ட நடத்தை விதிகள் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். வேட்பாளர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளின் பிரச்சார செலவினங்களை கட்டுப்படுத்தவும், உரிய கணக்குகள் சரியான நேரத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதை உறுதி செய்யவும், விதிகளை மீறுபவர்களுக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவி பறிக்கப்படுதல் உள்ளிட்ட வழிகளில் அபராதம் விதிக்கவும் சட்ட விதிகள் இயற்றப்பட வேண்டும். தகுதியற்ற வேட்பாளர்களை நிராகரிப்பதற்கும் அரச வளங்களை தவறாக பயன்படுத்துவதை தடுப்பதற்கும் சுயாதீன தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஆலோசனைக் குழுவை நியமிப்பதற்கான நடைமுறை தாமதப்படலாம் என்பதால், ஆலோசகர்களை அந்தந்த அமைச்சரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு முதல் இரண்டு வாரங்களுக்குள் அமைச்சரவையால் நியமிக்க பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான சிக்கல்கள் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புபட்டவை என்பதால், பொதுவான குறைந்தபட்சத் திட்டம் (CMP) பலப்படுத்தப்பட்டு,

முன்னுரிமையுடன் பிரதமரால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இதை அனைத்து அமைச்சர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்கள் நியமன நிபந்தனையாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவான குறைந்தபட்சத் திட்டம் (CMP) இன் விவரங்களை உருவாக்குவது ஆலோசகர்கள் குழுவின் முதல் பணியாக இருக்க வேண்டும்.

தங்களது செயற்பாடுகளால் நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளையும் சேதங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, போராட்டத்தின் கோரிக்கைக்கு செவிசாய்த்து பதவி விலக வேண்டிய தார்மீக பொறுப்பு ஜனாதிபதி, பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவைக்கு உள்ளது. அமைதியான போராட்டக்காரர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதன் மூலம் நாடு முழுவதும் வன்முறை அலைகள் மற்றும் அத்துமீறல்கள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டதற்கு முன்னாள் பிரதமரே முதன்மைப் பொறுப்பாளியாக இருந்த போதிலும், இந்த நிகழ்வுகளைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காததற்கும், வினைத்திறனுடன் செயல்படாததற்கும் ஜனாதிபதி தலைமையிலான அரசாங்கமே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

ஜனாதிபதி பதவி விலகாவிட்டால், நாட்டை நெருக்கடியிலிருந்து மீட்டெடுத்து சீர்படுத்துவதற்காக மேற்கூறிய விடயங்களை மேற்கொள்ள ஆரம்பிக்க வேண்டும். இவ்விடயத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய முன்மொழிவுகளோடு ஒப்பிடுகையில், எளிதாக மற்றும் வேகமாக செயற்படுத்தக்கூடிய முன்மொழிவுகளாக இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் முன்மொழிவுகளை கருத்திற்கொள்ளலாம். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சிறிய மாற்றங்கள் சகிதம், குறித்த முன்மொழிவுகளை தாமதமின்றி செயற்படுத்த பரிந்துரைக்கிறோம்.

முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில், நம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியானது, அவர்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளை வழங்கக்கூடிய, நிலையான, அனைத்துக் கட்சிகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு அரசாங்கத்தை வேண்டி நிற்கின்றது. எனவே,

மேற்கூறிய விடயத்தை அடைவதற்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும், இந்த நெருக்கடிக்கு காரணமான அரசியல் காரணிகள் கவனிக்கப்படாவிட்டால், இத்தகைய நெருக்கடிகள் மீண்டும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தின் வழக்கமான வழிமுறைகளுக்கு அப்பால், மக்கள் இதில் எவ்வாறு பங்கேற்கலாம் என்பது பற்றிய விழிப்புணர்வு பரவலாக தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் முன்மொழிவுகளில் பாராளுமன்ற ஆலோசனை மற்றும் துறைசார் மேற்பார்வைக் குழுக்கள் போன்ற மக்கள் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலி முகத்திடலில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் முன்வைத்த எட்டு அம்சத் திட்டம் உட்பட இன்னும் பல முன்மொழிவுகளில் இந்த விடயம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நம் நாட்டுக்கு தேவையான மற்றும் பொருத்தமான முறையில் ஜனநாயகப் புத்தாக்கங்களை செயல்படுத்த சிறந்த வாய்ப்பாக இது காணப்படுகின்றது. மக்களின் ஜனநாயகப் பங்கேற்பை விரிவுபடுத்துவதற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கவே மக்கள் பேரவை முயல்கிறது.

An approach to resolving the crisis with minimal suffering to people

The people of Sri Lanka are caught in an unprecedented social, economic and political crisis. The prices of essential commodities are soaring with the Colombo Consumer Price Index indicating 46.6 percent food inflation. It is difficult to obtain LP gas for cooking even at the recently doubled price. Power cuts have paralyzed daily life. Large and small industries that rely on consistent electricity supplies are struggling to function. Long queues of vehicles at fuel stations may be seen across the country. Shortages of medical supplies and drugs are being reported from multiple hospitals. People collapse and die in queues. Those who protest injustice are subjected to unjustified force by the Police. The Maha Nayakas of all three Nikayas of the Buddhist Sangha expressed their serious concern about these matters in their communication to the President on 20th of April 2022.

Examples are many of mistakes made by the government which have exacerbated the crisis. Announcing the intention of making Sri Lanka the first country to convert agriculture to 100% organic methods, the government banned the use of inorganic fertilizer and agrochemicals but ended up wasting USD 6.7 million on unusable organic fertilizer. Among the other outcomes were sharp increases in food imports and reversal of decades of effort to build self-sufficiency in food. The government’s efforts to maintain an artificial exchange rate resulted in the diversion of foreign remittances into unofficial channels.

The crisis that originated in the economy has now enveloped the entire socio-political system. The protests are no longer limited to the economic difficulties experienced by the people. They extend to assigning responsibility for the destruction of the prospects of the younger generation. Awakened citizens are actively engaging in politics. A new form of decentralized politics has emerged from Galle Face Green and spread across the country. Although the President now admits some errors, he does not yet accept responsibility. Merely removing the officials appointed at his sole discretion after immense damage has been caused is inadequate. Ethically, the President is bound to resign, as demanded by the protestors. The cabinet that endorsed his wrong decisions must accept their part of the responsibility.

The most prominent demands of the active citizens are for the resignation of the President and the political exit of the Rajapaksa family. Opinion surveys confirm that these sentiments are widespread. The people are demanding an alternative to the political system responsible for bringing the country to this state. However, Parliament has failed to form a government without Rajapaksas to lead the country to recovery. The risk of a waning of the public trust in peaceful and constitutional solutions is increasing by the day.

Due to the delay in initiating the process of debt restructuring, normalization of day-to-day life in the coming months is not possible in the absence of bridge financing. In fact, living conditions will worsen, increasing the risk of violence. As the communication of the Maha Nayakas of the three Nikayas of the 20th of April states, cabinet reshuffles will not suffice.

There is considerable overlap between the proposals of the Bar Association of Sri Lanka (BASL) published on the 23rd of April 2022 and the communiques of the Maha Nayakas of the three Nikayas, especially in terms of the interim government of national unity and the 20th amendment. The BASL proposes an interim government of national unity based on a Common Minimum Program (CMP). There are grounds to assume that such a modality would meet the expectation of external parties able to provide bridge finance and other assistance. It is not possible to successfully respond to the challenges of recovering from the crisis without a leadership that can regain the trust of the people and effectively communicate the necessary actions. To recover from the crisis, whilst minimizing the people's suffering, it is essential to have a President and a Prime Minister with the required legitimacy and acceptance within the country as well as outside.

The 20th Amendment concentrated all power in the executive at the expense of the legislature. The urgency of enacting a 21st amendment to reverse it was highlighted in the April 20th communique of the Maha Nayakas of the three nikayas. Concentration of power in the executive appears to be a barrier to the formation of an all-party government of national unity. A cabinet paper to rescind the 20th amendment was submitted recently, but was diverted to a committee. In this context, the best course of action is the prompt implementation of the BASL proposals. Delay will exacerbate the suffering of the people. Therefore, the actions proposed by the BASL must be implemented in a time-bound manner.

The 13 actions proposed by the BASL are summarized below, without any changes. The authoritative text is what was published by the BASL. Minor changes and improvements are proposed in the paragraphs below the summarized actions.

1. All actions must be consistent with the Constitution.

2. Government must immediately introduce the 21st Amendment to the Constitution by repealing the provisions of the 20th Amendment and restoring the 19th Amendment. In doing so, the present number of Court of Appeal and Supreme Court Judges should remain intact.

3. The 21st amendment should stipulate that the appointments of the Governor of the Central Bank of Sri Lanka and the Monetary Board should be done with the approval of the Constitutional Council, and Secretaries to the Ministries to be done on the advice of the Prime Minister, and include a few other changes.

4. Upon enactment of the 21st Amendment to the Constitution all Secretaries to Ministries should be reappointed and all independent Commissions except the Judiciary Services Commission should be reconstituted.

5. The President should not hold any portfolio.

6. Abolition of the Executive Presidency as early as possible but not later than 15 months. The Executive Presidency to be replaced by a Parliamentary form of government, where the Prime Minister, as the head of the Government and the Cabinet of Ministers is accountable to Parliament.

7. Establish an Interim Government of National Unity consisting of 15 Cabinet Ministers. The Prime Minister to be a Member of Parliament who is able to establish a consensus among all political parties recognized by the Speaker in Parliament on the national economy and to enact necessary reforms. If there is no Member of Parliament who meets this criteria due to the exigencies of the situation a vacancy created by the resignation of a National List MP may be used to facilitate the entry into Parliament of an individual who meets this criteria where there is bi-partisan consensus to appoint a person who is not presently a Member of Parliament as the Prime Minister.

8. For the Interim Government in consultation with all relevant Professional/Trade/Civil Society organisations to appoint an independent Advisory Council consisting of 15 qualified professionals from disciplines corresponding to the 15 Ministries or relevant to the national economy. All major policy decisions are to be taken in consultation with the Advisory Council in a transparent manner.

9. Rescind the Special Presidential Commission of Inquiry (Gazette No. 2212/53 of 29th January 2021) and refrain from implementing the recommendations of the Presidential Commission of Inquiry (Gazette No. 2157/44 of 9th January 2020).

10. At the outset the Cabinet of National Unity shall prepare a Common Minimum Program (CMP) laying special emphasis on caring for the most vulnerable people of Sri

Lanka at this time. The CMP will mainly focus on debt restructuring, negotiating an IMF program and obtaining bridging finance from bilateral partners pending the IMF Program; immediate resolution of the shortages of essential goods and services; enact legislation on Proceeds of Crime; Recovery of State Assets; regulation of political parties and campaign finance; remedies including greater use of consultative and oversight committees in Parliament to address shortcomings of the practice of representative democracy, and necessary amendments to the Declaration of Assets and Liabilities Law; and complete all necessary reforms relating to the conduct of elections expeditiously, etc.

11. The CMP shall include the abolition of the Executive Presidency.

12. A budget presented by the Interim Government will be based on the CMP.

13. The Government of National Unity will be for a period of 18 months and Parliament will be dissolved after that. A General Election will be held at the expiry of 6 weeks under a caretaker government.

It is no longer possible to postpone the abolition of the executive presidency because the majority opinion among the people, the political parties, and the youth demand it. It is necessary to respond to these demands whilst taking into account the impacts on safeguarding the unitary state and the balance of power between the center and the provinces,

and the inter-relationship with the electoral system. The long-discussed code of conduct to regulate the actions of political parties and people's representatives should be adopted forthwith. Legal provisions must be enacted to limit the campaign expenditures of candidates and political parties, to ensure that the relevant accounts are submitted in time, and that those violating the rules can be penalized in ways including forfeiture of the parliamentary seat. The independent Elections Commission must be empowered to reject unsuitable candidates and to prevent misuse of state resources.

Because the procedure of appointing the Advisory Council may lead to frictions and delays, it is suggested that the advisors be recommended by the respective minister and appointed by Cabinet within the first two weeks. Because most urgent issues are economic in nature, the Common Minimum Program must be strengthened and approved by the Prime Minister at a headline level. This should be agreed to by all ministers and advisors as a condition of appointment. Working out the details of the CMP should be the first task of the Council of Advisors

The President, Prime Minister and the Cabinet are bound by a moral duty to resign as part of taking responsibility for the damages caused by their actions. This is the demand of those protesting across the country. While the former Prime Minister was primarily responsible for triggering the wave of violence and lawlessness across the country was unleashed by the attack on the peaceful protesters, the government headed by the President is responsible for not

acting to prevent these events and for not mounting an effective response once they occurred. Even if the President does not resign as he should, the above-described actions must be initiated to set the country on the path to recovery. The BASL proposals are quickly implementable when compared to other proposals. It is recommended that they be implemented without delay with consideration being given to the minor improvements described above.

The unprecedented nature of the crisis enveloping our people demands a stable, all-party government capable of providing solutions for their everyday problems. Therefore, the greater attention paid to actions addressing the above concern is understandable. However, if the political factors that contributed to this calamity are not addressed, such crises are likely to recur. The awareness of a need to broaden how active citizens can participate, beyond the conventional means provided by representative democracy is widespread. The BASL proposals include the need to broaden opportunities for citizen participation between elections such as consultative and sectoral oversight committees. That these ideas are found in many other proposals, including the eight-point plan put forward by those engaged in the aragalaya at Galle Face Green, is evidence their time has come. The silver lining of the dark clouds that have descended upon us is the opportunity that has been created to implement democratic innovations suited for the ground realities of our country. The People's Assembly seeks to lay the foundation for such a broadening of democratic participation by active citizens.

සටහන්
குறிப்புகள்
Notes

8/32 A, Sri Siddhartha Road, Colombo 05.
E-mail - mahajana.sabhava.lk@gmail.com